

Side vil foretage Nogetsomhelst i den Anledning; men jeg er ingenlunde kommen til denne Anstuelse, fordi jeg er bleven overbevist om, at der ikke er Noget, som nærmere burde undersøges, og jeg vil ligefrem sige, at det, der i den Retning er anført af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (Riebe), mere forekom mig at være en Procedure for en Ret end et Foredrag i en Forsamling som denne; da der er hengaaet en lang Tid, siden disse Begivenheder fandt Sted, er det vanskeligt nu at undersøge dem. Det, der for mig har været det meest Slaaende, og hvorfor jeg endnu har den Overbeviisning, at der ikke er gjort, hvad der burde have været gjort, er, at hverken Politimesteren eller Nogen af hans Mandskab har kjendt Nogen af de Tilstedeværende. Den, der har levet i en Kjøbstad, vil vide, at der i en saadan saa at sige ikke er et eneste Menneffe, uden at man, og i Særbeleshed Politiet, kjender ham; det maatte være et slet Politi — det siger jeg ligefrem — der ikke saa omtrent skulde kjende ethvert Menneffe, der har stadigt Ophold i en Kjøbstad, og naar man paaberaaber sig, at det var mørkt, saa skal jeg bemærke, at jeg har levet i en Kjøbstad, hvor der ikke var Tale om Belysning hverken med Tran eller med Gas — det er jo først i de senere Aar, at vore Kjøbstæder have faaet Gasbelysning — men jeg tør sige, at vi, om det end var nok saa mørkt, naar der har været en Forsamling paa Gaden ved forskjellige Leiligheder, overordentlig let og godt have kjendt hinanden; naar man derfor her opstiller den Paastand, at man ikke har kjendt Nogen af de Tilstedeværende, saa tier jeg for ikke at sige, hvad jeg mener. Jeg skal dernæst udtale, at den ærede Justitsminister ikke kan sige, at der er gjort Alt, hvad der kunde gjøres, saalænge han ikke kan oplyse os om, at man har hørt Sprøitterne frem, thi dette vilde efter min Mening have været det kraftigste Middel til at sprede Tumultuanterne, hvad der paa andre Steder har viist sig at være Tilfældet, og vil man sige, at Politimesteren ikke kunde tænke derpaa Markedsastenen, saa vil jeg dertil svare, at han ialtfald burde have tænkt derpaa Dagen efter, da Optøjerne begyndte igjen. Man skulde have fordeelt nogle Sprøitter omkring paa det

Terræn, hvor Vinbuerne bleve slaaede ind, og jeg lover for, at de Vedkommende skulde have smurt Hæser; men saalænge det ikke er oplyst, at dette Middel har været anvendt, siger jeg, at Politimesteren ikke har havt tilstrækkelig Konduite ved denne Leilighed; dog dette Punkt skal jeg som sagt nu lade ligge. — Jeg kommer dernæst til Erstatningspørgsmaalet, og jeg maa da sige, at det er min fulde Overbeviisning, at det baade er billigt, klogt og retferdigt, at man giver en passende Erstatning; jeg siger ikke, at man skal give den, hvorpaa den Paagjældende har andraget, men lad os ved denne Leilighed gaae frem som ved andre lignende, lad den paagjældende Dyrighed udnævne uwillige Mænd til at anslaae, hvor stor Staden virkelig er, og til at ansætte den Erstatning, der bør gives, lad os i dette, og jeg vil sige i ethvert andet Tilfælde, hvor noget Lignende er skeet, give Erstatning. Jeg troer, at vi derved komme til at staae langt bedre ligeoverfor den Slags Sager, og naar man siger, at vi ikke have handlet paa samme Maade i lignende Tilfælde, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at det jo er godtgjort af den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A. Hage), at saadanne ikke tidligere ere indtrufne; han har paaviist, hvilken stor Forskjel der er mellem tidligere Tilfælde, som Andre have beraabt sig paa, og dette, og den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds sagde ligeledes, at et Tilfælde som dette hartad er det eneste i vor Historie; naar vi altsaa ikke have havt saadanne Tilfælde før, kan man heller ikke sige, at vi ikke under lignende Omstændigheder have handlet paa samme Maade. Det Tilfælde, der her foreligger, er ogsaa meget alvorligt, thi at en Pøbelsværm slaaer nogle Møder ind, er jo et Tab, som Vedkommende kan bære uden at føle det synderligt, men naar en Mands hele Eiendom bliver saaledes molestet, at den bliver ubeboelig, saa stiller Sagen sig ganske anderledes (En Stemme: Gud bevares!). Ja, Gud bevare os naadig og vel for, at noget Saadant kunde indtræffe, uden at Vedkommende fik Erstatning; det er mine Ord; vi vide ikke, hvilke Brydnings der kunne uddille sig i vort Fædreland, lad det derfor ikke komme dertil, at man paa Grund af en eller anden Stemning udsætter en Mand